

**Uchwała Nr XXXI/295/14
Rady Powiatu w Goleniowie
z dnia 15 maja 2014 r.**

w sprawie rozpatrzenia skargi

Na podstawie art. 12 pkt 11 ustawy z dnia 5 czerwca 1998 r. o samorządzie powiatowym (Dz. U. z 2013 r, poz. 595 i 645 z 2014 r. poz. 379) oraz w związku z art. 228, art. 229 pkt 4 i art. 237 § 1 i 3 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2013 r., poz. 267) oraz w związku z § 19 ust. 2 Statutu Powiatu Goleniowskiego (Dz. Urz. Woj. Zach. z 1999r. Nr 3, poz. 24; z 2000r. Nr 13, poz. 126; z 2001r. Nr 36, poz. 833; z 2002 r. Nr 23, poz. 391, Nr 52, poz. 1140; z 2003r. Nr 1, poz. 14; z 2004 r. Nr 5, poz. 62, Nr 83, poz. 1468; z 2007r. Nr 95, poz. 1651, Nr 105, poz. 1808)

Rada Powiatu w Goleniowie uchwała, co następuje:

§1. Po rozpatrzeniu skargi mieszkańca Goleniowa z dnia 06 marca 2014 r. L.p. 24/2002 na Starostę Goleniowskiego uznaje się skargę za bezzasadną.

§2. Wykonanie uchwały powierza się Przewodniczącemu Rady Powiatu w Goleniowie.

§3. Uchwała wchodzi w życie z dniem podjęcia.

Przewodniczący Rady Powiatu

Witold Kaleczyc

Uzasadnienie uchwały o negatywnym rozpatrzeniu skargi

W dniu 6 marca 2014 r. Skarżący złożył w Starostwie Powiatowym w Goleniowie skargę na działalność Starosty prowadzoną za pomocą pracowników Wydziału Komunikacji Starostwa Powiatowego w Goleniowie.

Zgodnie z przepisem art. 229 pkt 4 KPA organem właściwym do rozpoznania skargi jest Rada Powiatu w Goleniowie.

Skarżący zakwestionował sposób prowadzenia przez Starostę czynności związanych ze złożonym przez Skarżącego do Starosty wnioskiem o udzielenie informacji w zakresie wskazanego w skardze pojazdu. Skarżący wskazał, iż Komenda Powiatowa Policji w Goleniowie przekazała Staroście informację, iż pojazd pozostaje na parkingu strzeżonym i należy uznać, iż został porzucony przez właściciela z zamiarem wyzbycia. Skarżący zakwestionował odpowiedź udzieloną na zapytanie pismem Wk.7135.2.2014.MC z dnia 28 lutego 2014 r., w której organ wskazał, iż nie dysponuje dokumentacją dotyczącą okoliczności przekazania na parking prowadzony przez Skarżącego ww. pojazdu wskazując, iż sprzeczna jest z faktem przekazania przez Skarżącego organowi informacji o nieodebraniu pojazdu pismami powołanymi w skardze (kopie pism z dnia 31.05.2012 r., 06.05.2013 r., 15.02.2013 r., 31.03.2011 r., 05.10.2010 r. i 29.09.2010 r. załączono do skargi).

Ustosunkowując się do wniesionej skargi, organ wbrew twierdzeniom Skarżącego wskazał, iż w odniesieniu do pojazdu do Starostwa Powiatowego w Goleniowie nie wpłynęły oryginały dokumentów z Komendy Powiatowej Policji w Goleniowie odnoszące się do pojazdu, co uniemożliwia udzielenie Skarżącemu informacji o żądanej treści z uwagi na brak dokumentacji, na podstawie której można byłoby ocenić stan prawny pojazdu, w szczególności w czyjej pozostaje on dyspozycji oraz kto ponosi koszty jego dozoru i przechowywania. Organ wskazał, iż niezbędnymi dla wystąpienia do sądu z wnioskiem o stwierdzenie przepadku pojazdu są w szczególności dokumenty dyspozycji usunięcia pojazdu oraz informacji od podmiotu wydającego dyspozycję o powiadomieniu właściciela pojazdu o jego usunięciu i skutkach nie odebrania pojazdu, które przekazywane są w oryginałach przez właściwą jednostkę Policji i których do chwili obecnej nie przekazano do Starostwa Powiatowego w Goleniowie. Organ przedstawił również podstawę prawną swoich działań, co do której brak podstaw do jej kwestionowania w ramach kontroli prowadzonej przez Radę w postępowaniu skargowym. Nadmienić należy, iż pracownicy Starostwa Powiatowego w Goleniowie, w związku z pełnionymi funkcjami dokonują bieżącej wykładni obowiązujących przepisów prawa, zgodnie z zasadą praworządności wyrażoną w art. 6 KPA. Nie oznacza to jednak, by organ – a w konsekwencji urzędnik stosujący dane przepisy, nie miał uprawnień do ich interpretacji, jeżeli tylko dokonywane jest to zgodnie z regułami wykładni prawa. Co więcej – wykładnia przepisów dokonywana zgodnie z naczelnymi zasadami postępowania administracyjnego jest obowiązkiem urzędnika, związanym z koniecznością skonkretyzowania abstrakcyjnych norm prawnych dla potrzeb jednostkowej sprawy. Ocena przez Radę Powiatu prawidłowości dokonanej wykładni przepisów prawa wykracza poza zakres postępowania skargowego, gdyż w przypadku naruszenia w tym względzie przepisów prawa administracyjnego, właściwa dla kontroli postępowania organu jest droga postępowania odwoławczego, zaś w wypadku gdy działania organu dokonywane są w związku z roszczeniem, dla którego nie jest właściwa administracyjna droga postępowania, otwarta jest droga procesu cywilnego.

Wskazać należy, iż w zakresie kompetencji Rady Powiatu jako organu właściwego do rozpoznania skargi jest kontrola prawidłowości funkcjonowania organu postępowania administracyjnego, jakim jest Starosta oraz pracownicy podległego mu Wydziału Komunikacji Starostwa Powiatowego (w tym Dyrektor, którego postępowania dotyczą zarzuty objęte skargą) wykonujący czynności powierzone przez Starostę. Kontrola ta przy tym dokonywana jest z uwzględnieniem specyfiki postępowania skargowego, które jest

postępowaniem samodzielnym i odrębnym od postępowania odwoławczego w postępowaniu administracyjnym.

Analiza postępowania organu nie doprowadziła do stwierdzenia nieprawidłowości w postępowaniu, w szczególności działań przewlekłych, biurokratycznych, sprzecznych z prawem i naruszających interesy Skarżącego czy innych osób.

W odniesieniu do zarzutów związanych z nie wystąpieniem do sądu cywilnego o stwierdzenie przepadku pojazdu stwierdzono ich bezzasadność w pierwszym rzędzie z uwagi na brak legitymacji Skarżącego do wystąpienia z tak sformułowanym wnioskiem (o wystąpienie do sądu cywilnego o stwierdzenie przepadku pojazdu) do Starosty. Jak wskazano Skarżącemu, złożenie wniosku jest poza tym niemożliwe z uwagi na braki w zakresie dokumentacji uniemożliwiające nie tylko stwierdzenie, czy zaszły prawne przesłanki dla złożenia w sądzie takiego wniosku, ale również niezbędnych danych dla jego złożenia (w tym danych właściciela pojazdu, którego ustala Policja). Nie stwierdzono, by oryginały niezbędnych dokumentów zostały przekazane przez Policję do Starostwa Powiatowego w Goleniowie. Treść pism Skarżącego nie sanuje powyższych braków i nie zastępuje dokumentów nie przekazanych przez Policję.

W odniesieniu do zarzutów związanych z brakiem ustosunkowania się do załączonych do skargi pism Skarżącego również uznano je za bezzasadne, gdyż Organ przedstawił Skarżącemu stosowne stanowisko w piśmie z dnia 13 marca 2013 r. nr WK.7135.3.1.2013.SZ wobec czego zarzuty powołujące brak ustosunkowania się przez organ do powyższego pisma nie są trafne.

Nie stwierdzono również, by dokonana przez organ interpretacja stanu faktycznego oraz prawnego sprawy naruszała przepisy prawa lub by postępowanie organu było przewlekłe.

Mając powyższe na uwadze skargę należało uznać za bezzasadną, o czym należy powiadomić Skarżącego z pouczeniem o treści przepisu art. 239 § 1 KPA w brzmieniu: „W przypadku gdy skarga, w wyniku jej rozpatrzenia, została uznana za bezzasadną i jej bezzasadność wykazano w odpowiedzi na skargę, a skarżący ponowił skargę bez wskazania nowych okoliczności - organ właściwy do jej rozpatrzenia może podtrzymać swoje poprzednie stanowisko z odpowiednią adnotacją w aktach sprawy - bez zawiadamiania skarżącego”.

Opracowała: Komisja Rewizyjna